

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XXII. De Sisinnio Novatianorum Episcopo, & de congressu quem cum
Joanne habuisse dicitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

baptismum peccassent, concessa fuisset paenitentia, ipse pronuntiare non dubitavit: licet millies paenitentiam egeris, accede. Ob quam doctrinam, tum a familiaribus suis reprehensus est, tum etiam a Sisinnio Novatianorum Episcopo. Qui librum quoque adversus hoc dictum conscripsit, & Ioannem ob id ipsum graviter exagitavit. Verum haec diu ante contigerant.

μελανοίας τοῖς ἐπὶ αἰκοῖσι δὸ θείσης, αὐτὸς ἀποτόλημην εἶπεν, χιλιάκις μελανοίσα εἶσα. δεῖ ἐφ' ἢ διδασκαλία πολλοὶ μὴν καὶ τῶν γυναικῶν αὐτὸ καλέγνωσαν μάλιτα ἡ σισίννιος ὁ τῶν ναυαλιανῶν ἐπίσκοπος ὁς καὶ λόγους ἐναντίον τῷ λεχθέντι συνέγραψεν, καὶ ἰσχυρῶς αὐτὸ διατέτο καὶ ἐβραβύη ἀλλὰ ταῦτα μὴν ἦδη περὶ τέρων ἐγεγόνει

CAPUT XXII.

De Sisinnio Novatianorum Episcopo, & de B congressu, quem cum Iohne habuisse dicitur.

Κεφ. κβ.

Περὶ σισίννιου ἐπίσκοπου ναυαλιανῶν, οὗ φασὶ συνέγραψεν κείναι πρὸς Ἰωάννην.

DE Sisinnio vero pauca dicere, haudquaquam intemptivum puto. Vir fuit, ut jam dixi, admodum differtus, & in Philosophiae studiis excellens. Praecipue vero Dialecticam excollerat, & sacrarum literarum interpretationem apprime callebat: adeo ut Eunomius haereticus, ejus praestantiam in arte differendi formidans saepenumero refugerit. Victus autem non adeo simplex erat, sed licet summa esset temperantiae, victu tamen magnifico & sumptuoso utebatur. Quippe delicate vivens, & candida veste indutus, bis quotidie in balneis publicis lavabat. Et cum aliquando a quodam interrogaretur, cur ipse qui Episcopus esset, bis lavaret quotidie, respondit: Quoniam tertio lavare non possum. Alio quodam die cum Arfacium honoris causa inviseret, a quibusdam Arfacii familiaribus interrogatus, cur vestem Episcopo minime convenientem gestaret, & ubinam scriptum esset, sacerdotem alba veste indui debere, respondisse fertur: Tu prior mihi dicas velim, quo in loco scriptum sit, Episcopum atra veste uti debere. Cumque is qui interrogaverat, ad hanc contrariam interrogationem haereret, subjecit Sisinnius: Tu quidem ostendere nunquam poteris, sacerdotem debere atris vestibus indui. Me vero Salomon adhortatus est ita dicens: Sint tibi vestimenta alba. Et Servator noster in Evangelii alba veste usus esse deprehenditur. Moysen etiam atque Eliam albis indumentis vestitos, Apostolis ostendit. His aliisque ex temporali facilitate dictis, cunctos qui aderant, in admirationem sui rapuit, cum Leontius Episcopus

Περὶ ἡ σισίννιος βραχέα διεξελθὼν ἀκαίρην εἰναγήσμαι ἀνηγή, ὡς τὸν λάκις ἐφίω, ἐπλόμῃ, καὶ τὰ φιλοσοφίᾳ ἀκρῶς μαθῶν διαλεκτικῆς ἡ σοφίας μελεῖτο, καὶ τὰ ἱερὰ γράμματα ἀκριβῶς μνησέην ἠπίσατο ὡς καὶ εὐνομίον τὸν ἀκόν πολλὰκις αὐτὸ φυγεῖν τῷ ἐπὶ τῷ λέξει δεινότητι τῷ ἡ δίαταν ἦν ἐλάττω. ἀλλ' ἐν ἀκρᾷ σωφροσύνη, πολυτέλει τῇ ἐκέρχθη τρυφῶν τε ἐν ἐδῶτι λατρεῖς τῆς ἡμέρας ἐν λατρεῖς δημοσίαις λαμβάνει διείλεται καὶ ποτὲ ἐργάζετο αὐτῶς, τὸ χάλειν ἐπίσκοπος ὢν, δις τῆς ἡμέρας, ἐπειδὴ τρίτον ἐφθάσει, ἐκείνατο ἀλλοτρεῖ ἡ δροσάκιον τὸν ἐπίσκοπον καὶ τιμῶν ὄρων, ἠρώθη ἑαυτῶν τῶν δροσάκιον, διὰ τὴν ἀνοίκειον ἐπίσκοπον ἐδῶτι φορεῖν, καὶ πᾶς γέγραπται λευκά τὰ ἱμάτια ἀμφιέννυθ' ὁ δ' ἐν περὶ τέρων εἶπε πᾶς γέγραπται μελαναῖ ἐδῶτι πρὸν τὸν ἐπίσκοπον τῷ ἡ ἐρωτήσασθαι ἀπόρω γρομῆς πρὸς τὴν ἀντεράτιον ἐπηγάθη ὁ σισίννιος ἀλλὰ σὺ μὲν εἶπε, δεῖξαι δεινότητι, ὡς δεῖ τὸν ἱερέα μελαναῖ ἀμφιέννυθ' ἐμοὶ δ' ἐπὶ τῶν παρήνεσε λέγων, ἐσωσάν ἑαυτῶν ἱμάτια καὶ ὁ σάλις ἐν τοῖς εὐαγγελίοις, καὶ φαίνετ' ἐδῶτι ἡ χροσάμει ἡ μὲν αὐτῶν καὶ Μουσῆν καὶ ἡλίαν λευκοφορέντας, ἡ δροσάκιον ἐδείξεν ταῦτα δὴ καὶ ἀλλὰ τὰ ἐτοίμως εἰπὼν, τὰ μέγιστα ἐπὶ τῶν παρήνετων ἑθαυμάδιον λεοτίου δὲ

ἀγκύρας τ' ἐν τῇ μικρᾷ γαλατία ἐπισκόπε, ναυαλιανῶν ἐκκλησίαν ἀφαιραμένον, καὶ τῇ κωνσταντίνῃ πόλει ἐπίδημησίλος, ὁ σισίννιος ἔλθων παρ' αὐτόν, παρεκάλει διποθεῖν αὐτὴν ἐκκλησίαν ὃ ἡ φερμῶς ἀπήνησε, καὶ φησὶ πρὸς αὐτόν ὡς εἶπε. Φησὶν, οἱ ναυαλιανοὶ ὅσα ὀφείλει ἐκκλησίας ἔχειν, τὴν μέλανοιαν ἀναίρουντες, ἔτι τὴν φιλανθρωπίαν ἔθεον διποθεῖν αὐτὴν ταῦτα καὶ ταῦτα πλείονα ἔλεον κακῶς ἰδὼς ναυαλιανὸς λέγει ὁ σισίννιος ἔφη ὁ σισίννιος ἔμω ἰδέεις ἔτι μελανοὶ ὡς ἐγώ τ' ἔτι πάλιν ἐπαγοίσι, πῶς μελανοὶ ὡς ἐγώ τ' ἔφη ὁ σισίννιος, ὅτι σε εἶδοι, ἀπεκρίνατο Ἰωάννης ὅτι ποτὲ τὸ ἐπισκόπε ἐγκαλεῖν αὐτῷ, καὶ λέγει ὁ σισίννιος ὅτι ἔτι πάλιν ἐπὶ πόλιν δύο ἐπισκόπους ἔχειν, ὁ σισίννιος ἔφη, ἐξ ἧς γὰρ εἶπε τῷ Ἰωάννῃ χαλεπήναι, καὶ φησὶν ὅρα, ὅτι μόνος εἶναι βέλει ἐπισκόπος, ὁ σισίννιος ἔφη, ἔφη, λέγω, ἀλλ' ὅτι ἐγὼ πρὸς αὐτὸν μόνον ὅσα εἰμι ἐπισκόπος, ὅς τοις ἀλλοις εἰμι ὃ Ἰωάννης πρὸς τὸ λεχθέν ἀγαπήσας, ἀλλ' ἐγὼ σε, ἔφη, πᾶσι πρὸς ἐπιπέδω κενὴν αἰρέτικόν γὰρ ὑπάρχεις πρὸς δὴ τὴν χαλεπήναι ὁ σισίννιος ὑπὸ ἡγήσεν ἀλλ' ἐγὼ, ἔφη, ἔμω ἰδέεις παρέξω, εἰ μετὴν κἀτα καμάτω ἀπαλλάξῃς διαμαλαχθεὶς ὅτι τ' ἀποκρίσεις ὁ Ἰωάννης, ἀλλ' ὅσα ἀνσε, ἔφη, πᾶσι πρὸς τὸ πρὸς ἐπιπέδω ἐγὼ, εἰ σε ὅπως τὸ λέγειν λυπεῖ ἔτι μὴν ἐν ἔτοιμος πρὸς τὰς ἀποκρίσεις καὶ χαλεπὸν ἢ ὁ σισίννιος γράφειν ἢ ταῦτα καὶ διπονημονεύειν τὰ εἰρημύρια αὐτῷ, μακρὸν ἀντιδιδόναι δι' ὀλίγων ἐπέδειξα οἱ ἦν, ἀρκεῖν ἢ ἡσάμην ἔκκειν δέ φημι, ὅτι δια πᾶσι δὲ πᾶσι πρὸς αὐτὸν ἦν καὶ δια ταύτην, πάντες ἐφείσθησαν οἱ ἐπισκοποὶ ἡγάπων τὸ καὶ ἐπιμῶν ἀντιδιδόναι ἔμω ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ τ' συγκλήτες περὶ αὐτοῦ ἐσεργόν τε αὐτόν καὶ ἐθαύμαζον καὶ πᾶσι μὴν αὐτῷ βιβλία συγγράμματα λέξι-σθησὶ ἢ ἐν αὐτοῖς, καὶ ποιητικὰς ᾠδὰς μίγνυσιν λέξῃς λέγων ἢ μᾶλλον, ἢ ἀναγνωσκόμενον ἐθαύμαζον πρὸς τὴν γὰρ αὐτῷ χάρις, τῷ τε πρὸς αὐτῷ, καὶ τῇ φωνῇ, καὶ τῷ ἡγήματι, καὶ τῷ βλέμματι, ἔτι ὅλη κινήσει, τὸ σώματι ἡγάπατο ἐν ἔτι δια ταῦτα πρὸς πᾶσιν τε τῷ ἡγήματι, καὶ μάλα πρὸς τὸ ἐπισκόπε ἀπικεῖν καὶ τὰ μὴν πρὸς σισίννιον ἡγήματι.

A Ancyrae quae est in Galatia, Novatianis Ecclesiam ademisset, ac tum forte verferetur Constantinopoli, Sifinnius eum adiens rogavit, ut Ecclesiam redderet. At ille asperius eum excipiens, ita dixit: Vos, Novatiani, Ecclesias habere non decet, qui poenitentiam tollitis, Deique benignitatem intercluditis. Hae & ejusmodi plura in Novatianos deblatanti Leontio Sifinnius sic respondit: Atqui nemo magis poenitentiam agit quam ego. Cumque Leontius iterum adjecisset: Quomodo poenitentiam agis? subjunxit Sifinnius, quia te vidi. B Cum aliquando a Joanne Episcopo reprehenderetur, Ioannesque diceret civitatem non posse duos Episcopos habere, respondit Sifinnius: Nec profecto habet. Hic cum Ioannes indignaretur ac diceret: Solus, ut video, vis esse Episcopus. Subjecit Sifinnius. Non hoc dico, sed quod apud te solum Episcopus non sum, qui tamen Episcopus sum aliis omnibus. Quo responso exasperatus Ioannes: faciam, inquit, ne in posterum concioneris. Harecticus enim es. Cui Sifinnius facete respondit: At ego, inquit, mercedem tibi solvam, si me tanto labore liberaveris. Mollitus eodicto Joannes: Ego inquit, non faciam ut ne in posterum concioneris, si quidem tibi molestum est concionandi munus. Adeo ad respondendum paratus, & facetus erat Sifinnius. Omnia porro scribere & commemorare quae sunt ab illo scite dicta, prolixum esset. Proinde pauca ista sufficere existimavi, ut ex iis qualis hic vir fuerit ostenderetur. Id unum addam, cum eruditionis causa celeberrimum fuisse, eoque nomine a cunctis continuo ordine sibi succedentibus Episcopis cultum simul & amatum. Sed & Primores Ordinis Senatorii eum singulari benevolentia & admiratione prolequebantur. Scripsit quidem plures libros. Sed in illis nimium studet verborum elegantiae, atque interdum poeticas inserit dictiones. Proinde dicendo majorem gloriam adeptus est quam scribendo. Nam in ejus vultu ac voce, in habitu etiam atque obtutu, & in totius corporis motu plurimum inerat venustatis. Has ob dotes, tum ab omnibus sanctis diligebatur, tum praecipue ab Attico Episcopo. Sed de Sifinnio satis dictum puto.

